

C.P. SES ROQUES – CAIMARI

El nom de l'escola pública de Caimari prové del nom que tenia el solar en el qual es va construir. L'origen del nom del solar no l'hem pogut esbrinar amb certesa, encara que alguns habitants conten que era degut a que aquest tros de terra era molt rocós.

Les primeres notícies que tenim sobre l'ensenyament a Caimari daten de començament del segle XIX.

A l'inici, la tasca docent era duta a terme pels representats de l'Església. A l'any 1907, amb la instauració de la vicaria a Caimari, el titular va assumir l'ensenyament primari com una més de les responsabilitats inherents al seu càrrec, malgrat l'escàs nombre d'alumnes (l'aportació del sou dels fills majors al nucli familiar permetia només l'assistència dels més petits a l'escola).

L'ubicació de les escoles ha anat canviant al llarg dels primers anys d'existència de la mateixa, passant a estar ubicades a edificis del carrer de Ca s'Hereu, carrer de s'Horitzó, carrer Lluna, Nostra Senyora de Lluc i finalment a la Plaça Major.

En el ple de l'Ajuntament celebrat el 13 de juny de 1931 s'acordà per unanimitat sol·licitar a l'inspector provincial de primera ensenyança l'autorització i les subvencions del Ministeri d'Instrucció Pública per a la construcció de nous edificis escolars a Caimari, Moscarí i Biniamar. A aquesta petició s'hi sumaria, el mes d'agost següent, la Junta Veïnal de s'Entitat Local Menor de Caimari que requeria de l'Ajuntament la construcció de dos grups escolars, per a nins i nines. Aquesta iniciativa es va materialitzar, ja en el mes d'agost d'aquell mateix any, en la compra d'un solar a Ses Roques que el setembre següent l'Ajuntament va acordar destinar com a escola de nines de Caimari. Però no es coneixen les raons per les quals aquesta iniciativa es va quedar paralitzada i l'escola seguí com fins en aquells moments.

Finalment, el maig de 1954 l'Ajuntament va acordar oferir el solar de Ses Roques a la Junta Provincial de Construccions Escolars. Aquest edifici va ésser inaugurat el 18 de juliol de 1957 amb dues aules per a l'ensenyament primari i unitari de nins per una banda, i de nines, per l'altra, a càrrec dels quals hi havia un mestre i una mestra, respectivament.

La construcció de l'edifici públic de les escoles, ja en el segle XX, va suposar una de les majors fites de l'ensenyament a Caimari. No obstant, ben aviat quedaria eclipsada amb la paulatina decadència en què va entrar l'ensenyament a Caimari, la qual va tocar fons amb el tancament de les escoles pels anys setanta. El motiu principal fou l'escassa afluència d'alumnes que preferien assistir als col·legis d'Inca.

El 14 de novembre de 1978, l'escola obrí de nou les portes amb l'escolarització de només 6 nins. La reobertura va implicar algunes reformes per mor del deteriorament de l'edifici i a la posterior reestructuració de l'espai, amb l'acondicionament de 3 aules. També hi foren destinats tres mestres.

L'1 de febrer de 1988, el plenari de l'Ajuntament, a proposta del Consell Escolar, va acordar posar el nom oficial de Col·legi Públic Ses Roques a les escoles de Caimari.